

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3653/2023
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из..., коју заступа пуномоћник Војислав Вујовић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за трговину на велико и мало „FUTURA PLUS“ ДОО Београд, као правног следбеника Предузећа „Дуван“ АД Београд, кога заступа пуномоћник Божур Лакетић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог ББ из ..., коју заступа пуномоћник Милорад Павловић, адвокат из ... и ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Срђан Стојковић, адвокат из ... – ..., ради поништаја одлука, одлучујући о ревизијама тужиље, туженог и умешача на страни туженог ББ изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2388/22 од 29.03.2023. године, у седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужиље, туженог и умешача на страни туженог ББ, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2388/22 од 29.03.2023. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиље, туженог и умешача на страни туженог ББ изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2388/22 од 29.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2062/20 од 05.04.2022. године, која је исправљена решењем тог суда П1 2062/20 од 10.06.2022. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиље од 04.03.2022. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништене су одлуке правног претходника туженог, предузећа „Дуван“ ДД и то одлука Стамбене комисије од 02.07.1992. године и одлука другостепене комисије за жалбе заведена под бројем 3278 од 17.08.1992. године, а донета на седници одржаној 06.08.1992. године, којима се умешачу ББ даје на коришћење по основу закупа једноипособан стан у Улици др ... број ..., стан број ..., П 56 м2, умешачу ВВ даје на коришћење по основу закупа једнособан стан у Улици ... број ..., П 35 м2 и умешачу ГГ сада бившој из ... условно даје на коришћење по основу закупа стан у Улици ... број ..., П 35 м2, као

незаконите. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужени обавезе да сачини нову ранг листу и након тога изврши расподелу наведених станова сагласно Правилнику о решавању стамбених потреба радника од 27.09.1990. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 461.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог, умешача ББ и умешача ВВ за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2388/22 од 29.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле, туженог и умешача на страни туженог ББ и ВВ и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда у ставу првом изреке, у делу става другог којим су поништене одлуке правног претходника туженог Предузећа „Дуван“ ДД и то одлуке Стамбене комисије од 02.07.1992. године и одлуке другостепене комисије за жалбе од 17.08.1992. године, донете на седници одржаној дана 06.08.1992. године, којима су додељени на коришћење по основу закупа станови и то умешачу ББ једноипособан стан у улици др ... број ..., стан број ..., површине 56 м² и умешачу ВВ, једноособан стан у улици ... број ..., површине 35 м², те у ставу трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиле и поништене одлуке правног претходника туженог Предузећа „Дуван“ ДД и то Стамбене комисије од 02.07.1992. године и другостепене комисије за жалбе од 17.08.1992. године, којима је умешачу ГГ, сада бившој из ..., условно дат на коришћење по основу закупа стан у улици ... број ..., површине 35 м². Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиле, туженог и умешача ББ и ВВ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је благовремено изјавила ревизију у делу којим је одбијен тужбени захтев због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у ставовима првом и трећем изреке, умешач на страни туженог ББ је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилја је поднела одговор на ревизије туженог и умешача на страни туженог са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о изјављеним ревизијама као изузетно дозвољеним на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон) који се примењује на основу члана 506. став 2. тог закона. Наведеном одредбом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступак у овој правној ствари покренут је тужбом поднетом 28.08.1992. године, ради поништаја одлука о додели станова умешачима ББ, ВВ и ГГ. Умешач ГГ је у току поступка преминула и поступак је у односу њу прекинут правноснажним решењем од 05.03.2003. године, које је затим одржано на снази решењем првостепеног суда од 21.03.2014. године. Применом одредаба Правилника о решавању стамбених потреба радника предузећа „Дуван“ од 27.09.1990. године, поништене су као незаконите оспорене одлуке о додели стана умешачу ББ и ВВ. Првостепена пресуда је укинута у односу на одлуке о додели стана умешачу ГГ, јер након прекида поступка у току првостепеног поступка, суд није могао предузимати никакве радње у поступку у односу на умешача ГГ, нити донети одлуку. Побижана пресуда у делу којим је тужбени захтев усвојен заснована је на одредбама наведеног Правилника и утврђеном чињеничном стању, да правни претходник туженог није извршио правилно бодовање учесника на коначној ранг листи за доделу станова на коришћење по основу закупа. Захтев тужиље је одбијен у делу којим је тражено да се тужени обавеже да сачини нову ранг листу и након тога изврши расподелу наведених станова сагласно Правилнику о решавању стамбених потреба радника од 27.09.1990. године, будући да је утврђено да тужени није уписан у јавним књигама као власник, нити као корисник наведених станова, па нема право располагања предметним становима. Ревиденти у посебним ревизијама не указују на разлоге због којих би њихове ревизије у конкретном случају биле изузетно дозвољене, нити су уз ревизије достављене пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова о истој чињенично-правној ситуацији. Правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијама се указивањем на погрешну примену материјалног права, заправо оспорава утврђено чињенично стање што није ревизијски разлог по члану 407. став 2. ЗПП. Наводима ревизије туженог и умешача се указује на битне повреде одредаба парничног поступка, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Како у конкретном случају нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса, као ни потребу за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, то је на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради поништаја одлука правног претходника туженог поднета је 28.08.1992. године без означене вредности предмета спора.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање

и тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП, што овде није случај.

У конкретном случају не ради се о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа у смислу члана 441. ЗПП, код којих је ревизија увек дозвољена, па следом наведеног ревизије тужиље, туженог и умешача на страни туженог ББ у конкретном случају нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен применом члана 165. у вези члана 153. ЗПП, јер ово правно средство није било потребно ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић